

dette Ting, havde Beboerne deroppe ment, den var bleven ordnet, saa at man kunde have været fri for at drage Spørgsmaalet frem igen. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Der er kommet Hindringer i Vejen for Gennemførelsen, og det er ogsaa indviklede Forhold, som her ere til Stede, idet det er Udlændinge, som eje Vejlerne og have søgt Koncession paa Udtørringen. Beboerne indgik i Fjor Efteraar ved denne Tid til Regeringen med et Andragende om, at Staten vilde tage denne Sag i sin Haand og yde et Bidrag til en Løsning, hvorved Dæmningerne kunde blive istandsatte, selv om Vejlernes Udtørring ikke blev fortsat, saa at Beboerne dog kunde føle sig sikre for det salte Vand. Det blev henstillet, om der ikke kunde vedtages et Lovforslag om et Digelag, saa at det paa-lagdes Beboerne at garantere for det Beløb, som laantes, idet det er en Selvfølge, at det ikke er en let Sag for 300—400 Lødsejere at blive enige om en Fremgangsmaade med Hensyn til dette store Foretagende. Der kan jo ikke for Beboerne være Tale om at overtage og fortsætte Udtørringerne, saa meget mindre som de, der allermest ere interesserede i Sagen, ere Nybyggere, som ere flyttede ind i Til-lid til Vejlernes fortsatte Udtørring og have bygget paa de lavere Strækninger ved Fjorden. De have ikke Evne til at sætte noget i disse Foretagender. Andre have Ejendomme, som grænse ud imod Fjorden, og ere mer eller mindre interesserede, men det er i det hele taget ikke Folk med store Kapitaler, saa de kunne ikke ofre de Penge derpaa, som fordres.

Englænderne, som have ejet Vejlerne, have tidligere forlangt 200,000 Kr. af Beboerne for Vejlerne, og efter at Komiteen i Fjor havde været herinde og talt med den daværende Landbrugsminister og adskillige Medlemmer af Rigsdagen, have de, efter det Indtryk, de fik, ja, jeg kan godt sige efter Tilskyndelse herfra, afsluttet en Handel med Ejerne i det Haab, at Sagen skulde være bleven ordnet i Vintrens Løb. For at Ejerne skulde fortsætte med at holde Vejlerne tørre og i Stand sidste Vinter, maatte Beboerne ud med en Kapital af 10,000 Kr. Man fik samlet de 10,000 Kr., idet mange gik med til at yde Bidrag, skønt de ikke vare personlig interesserede i Sagen, men af Hensyn til Spørgsmaalets store Betydning ikke alene for Egnen deroppe, men for hele Landet. Ejerne skulle for disse 10,000 Kr. holde Dæmningerne i Stand og udpumpe Vandet sidste Vinter, saa ingen Oversvømmelse

fandt Sted. Vejlerne bleve ogsaa bevarede sidste Vinter, men da Foraaret kom, var der ingen Ordning paa Sagen, og Ejerne ere nu ikke bundne længere til at pumpe. Der er derfor 1 à 2 Fod Vand mere i de udtørrede Arealer, end der var i Fjor. Imidlertid, skønt der ikke har været pum-pet, har dog den ene af Vejlerne, Byg-holms Vejle, givet en Indtægt af over 8,000 Kr., og efter Bestyrerens Udsagn kunde man, ved at pumpe for 1,500 Kr., have tjent omtrent 4,000 Kr. til, idet man ved at fjerne 1 à 2 Fod Vand kunde have faaet store Græsarealer til Udlejning og Be-nyttelse.

Spørgsmaalet har den allerstørste Be-tydning for Beboerne deroppe, navnlig dem, der bo nærmest ved Vejlerne og have sat Bo ud mod disse paa de lavere liggende Ejendomme, men den har ogsaa Betydning for hele Landet i nationaløkonomisk Hen-seende. Det bør derfor interessere Rigs-dagsmændene baade i dette og det andet Ting og den højtærede Regering, at vi kunne bevare disse 10—20,000 Tdr. Land. Landet er ikke saa stort, at vi have Raad til at give slip ikke alene paa disse Ud-tørringer, men ogsaa paa de ca. 10,000 Tdr. Land, som ligge derop imod og i ca. 30 Aar have været fri for det salte Vand. Jeg ønsker derfor saa indtrængende og godt, som jeg formaar, at lægge dette Ting saavel som den høje Regering paa Sinde at gøre, hvad der staar i deres Magt for at faa Sagen ordnet. Muligvis lader den sig ikke ordne paa den Maade, der er foreslaaet af Komiteen deroppe, og jeg har heller ikke tænkt paa, at den ikke skulde kunne ordnes paa anden Maade, men jeg har kun ønsket at gøre opmærksom paa, at der er Nød paa Færde deroppe, og at det var ønskeligt, at der blev truffet Foranstaltninger til Bevarelse af Vejlerne. Den højtærede Landbrugsminister har jo selv gjort sig den Ulejlighed at rejse derop og set Udtørringerne, og jeg er sikker paa, at han har haft den samme Følelse, at der her virkelig staar meget paa Spil, og en Forstaaelse af, at Beboerne ikke selv kunne magte Spørgsmaalet. Jeg haaber derfor, at Ministeren vil gøre alt, hvad han kan, og gøre det snart, thi den første Storm med Højvande kan ødelægge det hele. Jeg haaber ogsaa, at de ærede Medlemmer ville betragte Sagen med Velvilje som en Sag, der ikke alene vedkommer Egnen deroppe, men ogsaa det hele Land.

Om de paa Finanslovforslaget opførte Poster har jeg kun en lille Bemærkning at gøre med Hensyn til en Bevilling under